

Τοιν Γουάρεϊκ

Νομίζω δτι τὸ κόκκινο εἶναι τόσο κόκκινο δπως ὅταν ἡ μέρα φεύγει μακριά.
 Νομίζω δτι τὸ κόκκινο εἶναι δταν κάποιος ἔχει πεθάνει καὶ ἔχει φύγει γιὰ πάντα.
 Νομίζω δτι τὸ κόκκινο εἶναι σὰν ἔνας τυφώνας ποὺ φυσάει τὸν ἑαυτό του καὶ
 χωρίζεται καὶ τραβάει γιὰ ἔνα ἐγκαταλειμένο χωριό.
 Νομίζω δτι τὸ κόκκινο εἶναι ἔνας θλιψμένος τρόπος γὰ λὲς δτι ὁ Θάνατος ἔχει
 φθάσει γιὰ νὰ κάνει τὸ δικό του κακό.
 Νομίζω δτι τὸ κόκκινο εἶναι δπως ἔνας διάβολος στὴν ὑπόγεια σπηλιά του διέ-
 ποντας πονηρὰ πράγματα γὰ κάνει καὶ νὰ καταστρέψει.

Μάριον Μακλίς

Τὸ κόκκινο εἶναι δὴλος ποὺ δύει τὴν γύχτα.
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα τῆς ἀγάπης
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα ἐνδὸς κερασιοῦ.
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα ἐνδὸς μήλου.
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα ἐνδὸς καλοῦ ἀνθρώπου.
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα τῆς γλυκύτητας.
 Τὸ κόκκινο εἶναι τὸ χρῶμα τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλιου.

Στέφεν Σεμπάνε

Τῆς δασκάλας μου τὸ δγομια εἶναι
 Χούλα - λά - λά.
 Εἶναι μαύρη καὶ κίτρινη.
 Πηγαίνει μὲν βυσσινιά τραίγα.
 Ζεῖ σ' ἔνα μπλέ σπίτι.
 Γράφει μπλέ σπιτίσια ἐργασία.

Μαργκαρίτα Γουαντράντο

Οἱ ἀνθρώποι νομίζουν δτι είμαι:
 ἔτσι κι ἔτσι
 ἀλλὰ ἔγώ δὲν είμαι ἔτσι κι ἔτσι
 ὁ κόσμος νομίζει δτι είμαι αὐτὸς
 ἀλλὰ ἔγώ είμαι ἐκείνο.
 μετ. Ἀντρέας Καπερώνης

"Άντζελ Τόρρες

'Απὸ τὸ σκοτάδι ἔρχεται ἔνα δυνατὸ^{τό}
 γαύγισμα
 τὸ θρόισμα ἀπὸ φύλλα καὶ τὸ τρίξμο
 ἀπὸ ἀγριόχορτα
 ἔρχεται τὸ σκοτάδι νὰ χτυπήσει πάλι,

οἱ ἀνθρώποι τρέχουν κι εἶναι
 παραζαλισμένοι
 Τὸ σκοτάδι εἶναι πολὺ ώραιος τόπος
 ἀλλὰ εἶναι τρομαχτικὸς
 νομίζω τὸ χρῶμα εἶναι μαύρο
 τὴν ἡμέρα τὸ σκοτάδι σκάζει
 καὶ ἔξι θγαλίει ἡ ὅμορφη μέρα.

"Άιρις Τόρρες

Είμαι στὴν ἀκτὴ δλοιδύαχη ἀκούω τὰ κύματα τόσο ὅμορφα ποὺ εἶναι δὲν
 ποὺ φυσᾶ στὸ πρόσωπό μου αἰσθάνομαι σὰν νὰ ἥψουν σ' ἔνα ἄλλο κόσμο δταν οἱ
 ἄγγελοι τραγουδοῦν μιὰ ωραία μελωδία καὶ τὰ λουλούδια λάμπουν τότε. Αἰσθά-
 νομαι τόσο ἔλαφριδ ποὺ πετάω στὸν οὐρανὸ μὲ φτερὰ ποὺ φωτάνε δλο τὸν οὐρα-
 νὸ καὶ αἰσθάνομαι τόσο παράξενα ποὺ δὲν μπορῶ νὰ δῶ ἀλλὰ ἔνας δὲν μπορεῖ νὰ
 ἔχωρίσει τίποτα μὲ τὰ μάτια του ξεχωρίζει μὲ τὴν καρδιὰ καὶ τὸ μυαλό.